

Nota van toelichting

NOTA VAN TOELICHTING

Inleiding

Dit besluit wijzigt het Besluit openbaarmaking toezicht- en uitvoeringsgegevens Gezondheidswet en Jeugdwet. Met deze wijziging wordt het openbaar maken van calamiteitenrapporten geregeld.

Onder calamiteitenrapport wordt verstaan een vastgesteld rapport van de IGJ na eigen onderzoek door de IGJ naar aanleiding van de melding van een calamiteit als bedoeld in artikel 1 van de Wkkgz¹ respectievelijk, voor het domein jeugd, een vastgesteld rapport van IGJ en/of IJenV na eigen onderzoek door de IGJ en/of IJenV naar aanleiding van de melding van een calamiteit als bedoeld in artikel 1.1 Jeugdwet². De calamiteitenrapporten worden, met uitzondering van de calamiteitenrapporten in het domein jeugd en enkele andere zeer incidentele uitzonderingen op dit moment nog niet actief openbaar gemaakt. Dit besluit brengt daar verandering in. Dit besluit regelt ook de vraag hoe die rapporten het beste openbaar gemaakt kunnen worden. Het besluit zet daarmee een belangrijke volgende stap op weg naar een verdere openbaarmaking van informatie over naleving en uitvoering van regelgeving door de IGJ.

De calamiteitenrapporten in het domein jeugd worden nu al wel actief openbaar gemaakt. Dit gebeurt op grond van de Wet openbaarheid van bestuur (Wob). Met het openbaarmakingsbeleid zoals dat door het huidige besluit wordt ingevoerd, komt de individuele belangenafweging op grond van de Wob ook bij het actief openbaar maken van de calamiteitenrapporten in het domein jeugd te vervallen. Het openbaarmakingsbeleid van de IGJ bij calamiteiten in het domein jeugd en in andere domeinen wordt daardoor geharmoniseerd.

Hoofdpijnen van het voorstel

Artikel 44, eerste lid, van de Gezondheidswet, respectievelijk artikel 9.7, eerste lid van de Jeugdwet geven een specifieke grondslag voor het actief openbaar maken van toezicht- en uitvoeringsgegevens. De openbaar te maken informatie wordt bij algemene maatregel van bestuur (amvb) aangewezen. Dit is het Besluit openbaarmaking toezicht- en uitvoeringsgegevens Gezondheidswet en Jeugdwet. In dat kader is op het niveau van de wet bepaald welke informatie in de amvb als openbaar te maken informatie kan worden aangewezen. In de amvb wordt vervolgens bepaald welke informatie daadwerkelijk wordt aangewezen.

Voor de in deze amvb bedoelde informatie geldt dat voor de openbaarmaking geen individuele belangenafweging meer plaatsvindt. Voordat informatie in de amvb wordt opgenomen, moet evenwel worden vastgesteld of de openbaarmaking van de desbetreffende informatie voldoet aan de in artikel 44, eerste lid, Gezondheidswet en artikel 9.7, eerste lid, Jeugdwet genoemde doelen. Deze doelen zijn dat met de openbaarmaking de naleving van de regelgeving waarop toezicht wordt gehouden, wordt

¹ Een calamiteit als bedoeld in artikel 1 Wkkgz is een niet-beoogde of onverwachte gebeurtenis, die betrekking heeft op de kwaliteit van zorg en die tot de dood van een cliënt of een ernstig schadelijk gevolg voor een cliënt heeft geleid.

² Een calamiteit als bedoeld in artikel 1.1 Jeugdwet is een niet-beoogde of onverwachte gebeurtenis, die betrekking heeft op de kwaliteit van de Jeugdhulp en die tot een ernstig schadelijk gevolg voor of de dood van een jeugdige of een ouder heeft geleid.

bevorderd, dat het publiek inzicht krijgt in de wijze waarop het toezicht en de uitvoering wordt verricht en dat kenbaar is wat de resultaten van die verrichtingen zijn.

Calamiteitenmeldingen

Calamiteitenrapporten

Het openbaar maken van calamiteitenrapporten voldoet aan het doel om het publiek inzicht te geven in de wijze waarop het toezicht en de uitvoering wordt gehouden. Het voldoet ook aan het doel dat kenbaar is wat de resultaten daarvan zijn. Echter, behalve het belang om het publiek te informeren, speelt ook het belang van de veiligheid en kwaliteit van zorg een grote rol. In dat kader wordt met betrekking tot de vraag welke informatie openbaar gemaakt zal worden, het volgende overwogen.

Het melden van calamiteiten is voor zorgaanbieders, jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen (hierna: aanbieders) verplicht.³ Het doel van die meldplichten is dat IGJ op de hoogte is van mogelijke calamiteiten zodat zij de in de gelegenheid gesteld wordt om te handhaven en zo nodig maatregelen te treffen. Het is dus van groot belang dat de IGJ hiervan op de hoogte is. Daarbij is zij afhankelijk van de meldingen van aanbieders.

Voor de kwaliteit van zorg is het belangrijk dat er een veilige en open cultuur is die het melden en leren van incidenten en calamiteiten stimuleert. De impact van een calamiteit is voor alle betrokkenen groot. Dat geldt zeker ook voor de betrokken zorgverleners of jeugdhulpverleners (hierna: hulpverlener(s)), ongeacht of deze al dan niet verwijtbaar hebben gehandeld. Bovendien betekent de omstandigheid dat mogelijk een calamiteit is opgetreden, niet automatisch dat een hulpverlener ook verwijtbaar heeft gehandeld.

Daarom is besloten dat de calamiteitenrapporten wel openbaar gemaakt zullen worden maar dat de identiteit van de bij de calamiteit betrokken hulpverleners niet openbaar gemaakt zullen worden⁴. Wel zal de naam van de aanbieder openbaar worden gemaakt. Echter, wanneer de aanbieder, de locatie van de aanbieder waar de calamiteit plaatsvond, of de vakgroep waar de calamiteit plaatsvond, klein van omvang is, is de identiteit van de bij de calamiteiten betrokken hulpverleners eenvoudig herleidbaar. Daarom is ervoor gekozen om voor deze categorieën een uitzondering te maken op het principe dat de naam van de zorgaanbieder openbaar wordt gemaakt. Indien op de datum waarop de calamiteit heeft plaatsgevonden bij de zorgaanbieder, op de desbetreffende locatie van de zorgaanbieder, of binnen de desbetreffende vakgroep van de zorgaanbieder, in totaal tien of minder hulpverleners werkzaam waren, wordt de naam van de aanbieder niet openbaar te maken. Daarbij is met betrekking tot het aantal hulpverleners bepalend het totaal aantal hulpverleners dat werkzaam is bij de aanbieder op de datum waarop de calamiteit heeft plaatsgevonden. Dit betekent dat aanbieders in de verplichte calamiteitenmelding voortaan ook het totaal aantal hulpverleners dat werkzaam is bij de aanbieder op de

³ Artikel 11 lid 1 sub a Wkkgz bevat een verplichting voor de zorgaanbieder om onverwijld melding bij de IGJ te doen van iedere calamiteit die bij de zorgverlening heeft plaatsgevonden. De Jeugdwet bevat, in artikel 4.1.8, lid 1 sub a een verplichting voor de jeugdhulpaanbieder en de gecertificeerde instelling om onverwijld melding te doen van iedere calamiteit die bij de verlening van jeugdhulp of de uitvoering van een kinderschermingsmaatregel of jeugdreclassering heeft plaatsgevonden. Deze melding moet gedaan worden aan de ingevolge de Jeugdwet met het toezicht belaste ambtenaren.

⁴ Zie voor de lijn over de openbaarmaking met betrekking tot calamiteiten ook: Kamerstukken II 2017/18, 34111, nr. 24, p. 1-4.

datum waarop de calamiteit heeft plaatsgevonden, moet vermelden.

Met de grondslag voor actieve openbaarmaking in artikel 44, eerste lid, van de Gezondheidswet, respectievelijk artikel 9.7, eerste lid van de Jeugdwet, is een stelsel van gebonden besluiten tot openbaarmaking tot stand gekomen, waarbij geen individuele belangafweging meer plaatsvindt. Daarom zijn de uitzonderingen op de regel dat de naam van de zorgaanbieder openbaar wordt gemaakt, in deze amvb ook vast omschreven.

Bij het bovenstaande dient bedacht te worden dat indien een calamiteit leidt tot bevelen en aanwijzingen van IGJ, deze wel met naam van de aanbieder bekend gemaakt zullen worden. Het beleid om in die gevallen wel openbaar te maken, volgt reeds uit het Besluit openbaarmaking toezicht- en uitvoeringsgegevens Gezondheidswet en Jeugdwet, waarop dit besluit een wijziging vormt.

Verder worden maatregelen van de tuchtrechter (met uitzondering van een waarschuwing) en een eventuele door de strafrechter opgelegde ontzetting van het recht om het beroep uit te oefenen, ook met de naam van de hulpverlener(s) bekend gemaakt.

Geaggregeerd overzicht calamiteiten

Naast het openbaar maken van de individuele calamiteitenrapporten, zal IGJ jaarlijks een geaggregeerd overzicht publiceren van door aanbieders zelf onderzochte calamiteiten. Daarbij zal duidelijk worden waar zich welke (typen) calamiteiten hebben voorgedaan. Door een dergelijk overzicht wordt voldaan aan de doelstellingen van de wet, te weten dat het publiek inzicht krijgt in de wijze waarop het toezicht en de uitvoering wordt verricht en dat kenbaar is wat de resultaten van die verrichtingen zijn. De verwachting is dat dit geaggregeerde overzicht ertoe kan leiden dat ook andere aanbieders dan die waar de calamiteiten zich hebben voorgedaan, daarvan kunnen leren. Een situatie die bij een bepaalde aanbieder tot een calamiteit heeft geleid, kan zich immers mogelijk ook bij een andere aanbieder voordoen⁵. Bovendien wordt door een dergelijk overzicht ook verder voldaan aan de doelstellingen van de wet, te weten dat het publiek inzicht krijgt in de wijze waarop het toezicht en de uitvoering wordt verricht en dat kenbaar is wat de resultaten van die verrichtingen zijn.

Rekening houdend met het belang van een veilige en open cultuur en de meldingsbereidheid zijn voor dit jaarlijkse overzicht de regels met betrekking tot het niet openbaar maken van de namen van onder toezicht gestelde natuurlijke personen en van rechtspersonen bij de openbaarmaking van calamiteitenrapporten, van overeenkomstige toepassing.

Andere verplichte meldingen

IGJ ontvangt niet alleen meldingen over calamiteiten maar ook andere wettelijk verplichte meldingen. Zo bevat de Wkkgz naast de verplichting tot het melden van calamiteiten, een verplichting tot het melden van geweld in de zorgrelatie (waaronder seksueel grensoverschrijdend gedrag)⁶ en een verplichting tot het melden van de opzegging, ontbinding of niet-voortzetting van een overeenkomst⁷ met een zorgverlener op grond van disfunctioneren van de zorgverlener⁸. Ook de Jeugdwet bevat een verplichting tot het

⁵ Zie ook Handelingen II 2016/17, nr.9, item 7, p. 15 en p. 21.

⁶ Artikel 11b Wkkgz.

⁷ Als bedoeld in artikel 4 lid 1 sub b Wkkgz.

⁸ Artikel 11c Wkkgz.

melden van geweld bij de verlening van jeugdhulp of de uitvoering van een kinderschermingsmaatregel of jeugdreclassering⁹.

Het is duidelijk dat de rapporten die opgesteld worden naar aanleiding van dergelijke meldingen veel privacygevoelige informatie bevatten en zeer beschadigend kunnen zijn voor de betrokkene(n). Ook als de naam en functie van de hulpverlener niet vermeld worden, kan niet uitgesloten worden dat de informatie herleidbaar is, mede gezien het specifieke karakter van de betreffende informatie. Het openbaar maken van dergelijke informatie brengt daarom, nog meer dan bij de calamiteiten het geval is, het risico mee dat de meldingsbereidheid van aanbieders van dergelijke situaties vermindert.

In het geval van situaties van geweld komt bij het voorgaande nog dat, ingevolge de Beleidsregels meldplicht geweld tussen cliënten, geweld niet in alle situaties daadwerkelijk gemeld hoeft te worden (zie voor die gevallen hierna onder "onverplichte meldingen"). In het geval van het eindigen van een overeenkomst met een zorgverlener op grond van disfunctioneren komt bij het voorgaande dat dergelijke informatie eerder verwarrend zal werken nu de zorgverlener in deze gevallen immers juist niet meer bij de betreffende zorgaanbieder werkt. Het is dus maar zeer de vraag of dergelijke gegevens wel bijdragen aan de doelen van de wet.

Er kleven daarom teveel bezwaren aan het openbaar maken van informatie naar aanleiding van een melding van een situatie van geweld of een situatie van eindigen van een overeenkomst op grond van disfunctioneren nog voordat een mogelijke bestuursrechtelijke- tucht-, of strafmaatregel wordt opgelegd. Bovendien geldt ook hier dat indien een dergelijke situatie leidt tot bevelen en aanwijzingen van de IGJ, deze wel met naam van de aanbieder bekend gemaakt zullen worden en dat bij maatregelen van de tuchtrechter (met uitzondering van een waarschuwing) en/of een eventuele door de strafrechter opgelegde ontzetting van het recht om het beroep uit te oefenen, ook de naam van de hulpverlener(s) bekend wordt gemaakt.

Gezien het bovenstaande is er in het onderhavige besluit voor gekozen om de uitzondering voor meldingen van geweld en voor meldingen van eindigen overeenkomst bij disfunctioneren te behouden.

Onverplichte meldingen

De IGJ ontvangt ook onverplichte meldingen, de zogenoemde andere meldingen als bedoeld in artikel 1.1 Uitvoeringsbesluit Wkkgz en artikel 1, onder I, subonderdeel b, van de Leidraad Meldingen Jeugd en andere onverplichte meldingen¹⁰. Het betreft meldingen over situaties waarvan de wetgever het niet nodig of opportuun heeft geoordeeld om het melden bij de IGJ te verplichten. De IGJ is daarom voor dergelijke signalen geheel afhankelijk van de vrijwilligheid van aanbieders om te melden. Hetgeen hiervoor uiteengezet is over meldingsbereidheid en de veiligheid en kwaliteit van de zorg, geldt dus in het geval van onverplichte meldingen zeker zo sterk. Daarom is er in het onderhavige besluit ook voor gekozen om de uitzondering voor niet-verplichte meldingen te behouden.

Boetebesluiten

⁹ Artikel 4.1.8b Jeugdwet.

¹⁰ Zie de Beleidsregels meldplicht geweld tussen cliënten.

De boetebesluiten blijven ook met dit besluit nog uitgezonderd van openbaarmaking. De boetebesluiten zullen echter naar verwachting met een derde tranche, drie jaar na inwerkingtreding van de wet, wel openbaar gemaakt gaan worden.

Gevolgen

Met deze amvb gaat de IGJ meer informatie openbaar maken dan voorheen. Het betekent ook dat er op de Gezondheidswet toegespitste werkprocessen en formats voor de calamiteitenrapporten zullen worden ontwikkeld. Dit is nodig om aan de eisen van de Gezondheidswet te voldoen en de betreffende informatie zo zorgvuldig en tegelijkertijd ook zo helder en toegankelijk mogelijk te kunnen openbaren. Zo zal IGJ bijvoorbeeld een zakelijke weergave moeten maken van de door haar geconstateerde feiten en bevindingen en de conclusies die zij daaraan verbindt. Daarnaast zullen ook de werkprocessen en formats van de calamiteitenrapporten in het domein jeugd moeten worden aangepast. De reden daarvoor is dat ook bij de openbaarmaking van de calamiteitenrapporten op grond van de Jeugdwet, de individuele belangenafweging uit de Wob achterwege gelaten zal worden. Daarnaast zullen de werkprocessen en formats van de calamiteitenrapporten in het domein jeugd ook overigens zoveel mogelijk geharmoniseerd worden met die in andere domeinen.

Uitvoerbaarheid

Een ontwerp van dit besluit is door de IGJ onderworpen aan een uitvoerings- en handhaafbaarheidstoets. De IGJ heeft daarin op een aantal punten aanscherping van het ontwerp-besluit gevraagd. Inhoudelijk ging het daarbij om de volgende punten:

- Bij de informatie die niet openbaar wordt gemaakt, heeft IGJ verzocht ook de afsluitbrieven op te nemen die de IGJ stuurt in reactie op een eigen onderzoek van ondertoezichtgestelden naar aanleiding van de melding van een calamiteit. Het besluit regelt dat calamiteitenrapporten die de IGJ opstelt, openbaar worden gemaakt, en dat informatie over de eigen onderzoeken van zorgaanbieders, in een jaarlijks openbaar te maken geaggregeerd overzicht wordt opgenomen. In dit stelsel past niet dat afsluitbrieven, waarin de naam van de zorgaanbieder wordt genoemd en nog een inhoudelijke reactie wordt gegeven op het onderzoek naar aanleiding van de calamiteit, openbaar wordt. Deze uitzondering is opgenomen in het ontwerp-besluit.
- De suggestie van IGJ om een uitzondering voor de openbaarmaking op te nemen voor rapporten waarbij is gebleken dat er achteraf geen sprake was van een calamiteit maar van een incident, is niet overgenomen. Voor een volledig overzicht – overeenkomstig de doelstellingen van actieve openbaarmaking – horen ook deze calamiteitenrapporten openbaar te worden. Enerzijds geeft dit inhoudelijk inzicht over deze incidenten en anderzijds wordt duidelijk in welke mate er calamiteitenmeldingen worden gedaan die achteraf gezien anders worden gekwalificeerd.
- Het ontwerp-besluit waarop de T&H-toets is uitgevoerd, bevatte in het kader van de herleidbaarheid tot individuele zorgverleners enkel een grens van 10 of minder zorgverleners die bij de zorgaanbieder werkzaam waren ten tijde van de calamiteit. De IGJ stelde in dit kader voor nog een uitzonderingsmogelijkheid op te nemen omdat er ook bij grotere zorgaanbieders soms sprake kan zijn van herleidbaarheid. Omdat een algemene uitzonderingsmogelijkheid niet past in het stelsel van actieve openbaarmaking waarbij geen individuele belangafweging meer plaatsvindt, zijn in overleg met IGJ de uitzondering op het openbaar maken van de naam van de zorgaanbieder uitgebreid met uitzonderingen in geval de calamiteit plaatsvindt op een locatie met 10 of minder zorgverleners of een vakgroep met 10 of minder zorgverleners.

Naast bovengenoemde punten, heeft IGJ voor enkele bepalingen een andere formulering gevraagd die verder niet hebben geleid tot een inhoudelijke wijzigingen van het besluit.

Gevolgen voor de regeldruk

Jaarlijks stelt IGJ circa 100 calamiteitenrapporten op. Ook voor de openbaarmaking van deze rapporten geldt dat betrokkenen een reactie van 200 woorden kunnen geven. Bij de berekening van de gemiddelde lasten verbonden aan een reactie is uitgegaan van een gemiddeld uurloon van € 40,--. De gemiddelde tijd om een reactie van tweehonderd woorden te schrijven wordt geschat op twintig minuten. Per reactie leidt dat tot een last van $20/60 \times € 40,-- = € 13,50$ (afgerond).

Als elke betrokkene bij de openbaarmaking van calamiteitenrapporten een reactie geeft, is de totale lastendruk per jaar voor de openbaarmaking van calamiteitenrapporten:

$$100 \text{ reacties} \times € 13,50 = \textbf{€ 1350,--}$$

Bij de melding van de calamiteit moet de zorgaanbieder met het oog op de uitzonderingen op het openbaar maken van de naam van de zorgaanbieder, aangeven of er op dat moment 10 of minder zorgverleners werkzaam waren, bij de zorgaanbieders als geheel, op de locatie waar de calamiteit plaatsvond of bij de vakgroep waarbij de calamiteit plaatsvond. De gemiddelde tijd die nodig is om het aantal zorgverleners op te geven dat ten tijde van de calamiteit werkzaam was bij de zorgaanbieder wordt gesteld op 5 minuten. Uitgaande van 2500 meldingen per jaar en een uurloon van €40, is de totale lastendruk per jaar voor het opgeven van het aantal zorgverleners bij de melding van een calamiteit:

$$(2500 \text{ meldingen} \times 5/60 \times € 40 = \textbf{€ 8.333,34})$$

Advies van het Adviescollege Toetsing Regeldruk

Het Adviescollege Toetsing Regeldruk (hierna: het ATR) heeft bij brief van 3 december 2019 advies uitgebracht over het ontwerp-besluit.

Net als bij de eerste tranche van dit besluit adviseert het college te motiveren wat het nut is van actieve openbaarmaking en waarom hiermee de belangafweging van de Wob kan worden vervangen. Het college ziet daarbij openbaarmaking onder de Wob als een minder belastend alternatief. Voor nut en noodzaak wordt verwezen naar de afwegingen die hierover bij de wijziging van de Gezondheidswet en de Jeugdwet zijn gemaakt. Bij het opstellen van deze amvb is vastgesteld of de openbaarmaking van calamiteitenrapporten voldoet aan de in artikel 44, eerste lid Gezondheidswet en artikel 9.7, eerste lid Jeugdwet genoemde doelen. Zowel bij de behandeling van genoemde wetswijziging, als in het kader van de voorhangprocedure bij de eerste tranche van deze amvb, is gebleken dat de Tweede Kamer zeer hecht aan het breed openbaar maken van calamiteitenrapporten, juist ook met het oog op het lerend effect voor alle zorgaanbieders. Voor deze brede openbaarmaking is juist de gewijzigde Gezondheidswet tot stand gekomen.

Het college vraagt ook stil te staan bij de proportionaliteit van de openbaarmaking. Juist in het kader van die belangenafweging, is besloten dat bij de openbaarmaking van calamiteitenrapporten met betrekking tot kleinere zorgaanbieders, de naam van die zorgaanbieder niet wordt genoemd, om herleidbaarheid naar individuele zorgverleners te voorkomen.

De door het college gevraagde aanvulling op de regeldrukberekening, is opgenomen in de bovenstaande paragraaf.

Internetconsultatie

Van [datum invullen] tot en met [datum invullen] is een ontwerp van dit besluit opengesteld geweest voor internetconsultatie.

Evaluatie

De evaluatie van deze wijziging van het Besluit openbaarmaking toezicht- en uitvoeringsgegevens Gezondheidswet en Jeugdwet zal worden meegenomen in de evaluatie van gehele amvb. Daarvoor wordt uiterlijk vier jaar na inwerkingtreding beoordeeld wanneer de evaluatie zal plaatsvinden.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel I

Dit artikel bevat een aantal wijzigingen van (de bijlage van) het Besluit openbaarmaking toezicht- en uitvoeringsgegevens Gezondheidswet en Jeugdwet.

Onderdeel A

De grondslag voor dit besluit en de onderdelen I en II van de bijlage, ligt in de Gezondheidswet. De Gezondheidswet bevat geen definities van de begrippen zorgverlener en vakgroep. Omdat deze begrippen gebruikt worden in onderdeel II van de bijlage, zijn deze begrippen in artikel 1 gedefinieerd.

In onderdeel III wordt het begrip jeugdhulpverlener gebruikt. Omdat dit deel van de bijlage is gebaseerd op de Jeugdwet en die wet al een definitie bevat, is in artikel 1 van dit besluit geen definitie van jeugdhulpverlener opgenomen.

Onderdeel B

In onderdeel B zijn wijzigingen van onderdeel II van de bijlage opgenomen. Dit deel van de bijlage betreft de openbaarmakingen door de IGJ.

In de opsomming van de regelgeving van dit toezichtsdomein en in onderdeel 3.1, subonderdeel c, onder v, zijn – met het oog op de beoogde inwerkingtreding per 1 januari 2020 – verwijzingen naar de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Stb. 2018, nr. 37) en de Wet zorg en dwang psychogeriatrische en verstandelijk gehandicapte cliënten opgenomen (Stb. 2018, nr. 36). Te zijner tijd zullen de verwijzingen naar de Wet bijzondere opnemingen psychiatrische ziekenhuizen uit deze amvb worden verwijderd.

Onder 3.1, onderdeel a, onder i

Onder 3.1, subonderdeel a, onder i, werden de uitkomsten van controle en onderzoek die zijn vastgesteld naar aanleiding van een melding uitgezonderd van openbaarmaking. Door aanpassing van subonderdeel i, kunnen nu stukken openbaar worden gemaakt over de uitkomsten van controle en onderzoek naar aanleiding van de verplichte melding van een calamiteit. Het betreft de zogenaamde calamiteitenrapporten. Andere verplichte meldingen en niet verplichte meldingen blijven uitgezonderd van openbaarmaking.

Onder 3.1, onderdeel f

Onder 3.1, is een nieuw onderdeel f toegevoegd. Op grond van dit onderdeel kan een geaggregeerd overzicht openbaar worden gemaakt dat volgt uit eigen onderzoeken van

zorgaanbieders na de verplichte melding van een calamiteit. Op grond van artikel 8.7, tweede lid, van het Uitvoeringsbesluit Wkkgz, voert de zorgaanbieder die de calamiteit heeft gemeld, in principe eerst zelf onderzoek uit. Als dit onderzoek naar bevinden van de inspectie goed is uitgevoerd, volgt hierop geen onderzoek van de inspectie meer. De informatie uit het eigen onderzoek naar calamiteiten, valt niet onder 3.1, onderdeel a. Subonderdeel f voorziet in de openbaarmaking van deze informatie, ingevolge artikel 44, derde lid, onderdeel c, van de Gezondheidswet.

Onder 3.2, onderdeel b

Onder 3.2 is een nieuw onderdeel b opgenomen op grond waarvan bij de openbaarmaking van calamiteitenrapporten in bepaalde gevallen de namen en functieaanduidingen van onder toezicht gestelde personen niet openbaar worden gemaakt. Het gaat in de eerste plaats om onder toezicht gestelde natuurlijke personen. Daarnaast wordt geregeld in welke gevallen de naam van een onder toezicht gestelde rechtspersoon niet openbaar wordt gemaakt. Indien het een zorgaanbieder betreft waar op de datum waarop de calamiteit heeft plaatsgevonden in totaal 10 of minder zorgverleners werkzaam zijn, wordt de naam van deze onder toezicht gestelde rechtspersoon niet openbaar worden gemaakt. De naam van zorgaanbieders waar meer dan zorgverleners werkzaam zijn wordt niet openbaar gemaakt indien de calamiteit plaatsvond op een locatie van die zorgaanbieder waar 10 of minder zorgverleners werkzaam waren ten tijde van de calamiteit, of bij een vakgroep waar in totaal 10 of minder zorgverleners werkzaam waren.

Met het criterium tien of minder zorgverleners wordt beoogt aan te sluiten bij de terminologie van de Wkkgz. Daar wordt onder zorgverlener verstaan: een natuurlijke persoon die beroepsmatig zorg verleent. Het gaat dus niet om medewerkers die geen zorg verlenen en evenmin om medewerkers die wel zorg verlenen maar dat niet beroepsmatig doen. Voor het aantal zorgverleners is bepalend het totaal aantal zorgverleners dat werkzaam is bij de zorgaanbieder op de datum waarop de calamiteit heeft plaatsgevonden.

Met betrekking tot het aantal zorgverleners, geldt *mutatis mutandis*, hetgeen hierover is opgemerkt in de kamerstukken bij het wetsvoorstel voor de WTZa¹¹. Dat betekent het volgende.

Voor de vraag of sprake is van een zorgverlener is slechts van belang dat de medewerker beroepsmatig zorg verleent. Het maakt daarbij niet uit op welke juridische basis dat gebeurt, bijvoorbeeld op basis van een dienstverband, op basis van een overeenkomst van opdracht etcetera. In het geval van uitbesteding van de zorg aan een andere organisatie, wordt ook het aantal personen meegeteld dat, werkzaam bij die andere organisatie, in het kader van die uitbesteding zorg verleent aan de cliënten van de instelling. Ook maakt het niet uit of de betreffende medewerker al dan niet BIG-geregistreerd is en of de medewerker fulltime of parttime werkt. Ook bijvoorbeeld doktersassistenten, praktijkondersteuners tellen mee voor zover zij zorg of een andere dienst verlenen als omschreven bij of krachtens de Wlz of de Zvw.

Wel is vereist dat zorg verleend wordt in een organisatorisch verband. Indien dat niet het geval is, bijvoorbeeld bij een netwerk waarin tien of meer zorgaanbieders ieder voor zich zelfstandig zorg verlenen dan worden de zorgverleners niet bij elkaar opgeteld. Ook wordt niet meegeteld een situatie waarin een zorgverlener een andere zorgverlener alleen adviseert en niet zelf zorg verleent.

¹¹ Kamerstukken II, 2016/17, 34767, nr. 3, p. 27 en Kamerstukken II, 2017/18, 34767, nr. 6, p. 15 en p. 24-25.

Onder 3.2, onderdeel c

Het onder 3.2 toevoegde onderdeel c, regelt dat afsluitbrieven die IGJ stuurt in reactie op een eigen onderzoek van een zorgaanbieder naar aanleiding van een calamiteit, niet openbaar worden gemaakt. De informatie die IGJ ontvangt in het kader van eigen onderzoek van de zorgaanbieder, wordt opgenomen in een jaarlijks door de IGJ te publiceren geaggregeerd overzicht. Daarbij past niet dat afsluitbrieven openbaar worden gemaakt waarin de naam van de zorgaanbieder wordt vermeld en waaruit mogelijk meer details van de melding blijken dan met het geaggregeerde overzicht openbaar worden gemaakt.

Onder 4

In Onderdeel 4 van onderdeel II van de bijlage, is de wijze van openbaarmaking geregeld. Het ingevoegde onderdeel b regelt dat van de calamiteitenrapporten een zakelijke weergave openbaar wordt gemaakt van de door de IGJ geconstateerde feiten en bevindingen en de conclusies die de IGJ daaraan verbindt en van eventueel te nemen vervolgstappen of de door de ondertoezichtgestelde te nemen maatregelen. Hiermee wordt voor het publiek goed toegankelijke, overzichtelijke en begrijpelijke informatie over de bevindingen van de inspectie in het kader van de melding van een calamiteit gegeven. Omdat in het ingevoegde onderdeel b een aparte regeling is opgenomen voor de wijze van openbaarmaking van calamiteitenrapporten, is onder 4, in onderdeel a, een uitzondering opgenomen, zodat onderdeel a niet geldt voor calamiteitenrapporten.

Op een verplichte melding van een calamiteit volgt niet altijd een calamiteitenrapport van de inspectie. Informatie over die meldingen en de daarbij door de zorgaanbieder zelf uitgevoerde onderzoeken, is wel informatie die voldoet aan de doelen van openbaarmaking. Deze informatie wordt openbaargemaakt in een jaarlijks te publiceren geaggregeerd overzicht.

Onderdeel C

In onderdeel C zijn wijzigingen van onderdeel III van de bijlage opgenomen. Dit deel van de bijlage betreft de openbaarmakingen door de IGJ en/of de IJenV in het jeugddomein. De wijzigingen in dit onderdeel komen overeen met de wijzigingen in onderdeel II: calamiteitenrapporten zijn niet meer uitgezonderd van openbaarmaking en de namen van natuurlijke personen en van rechtspersonen van kleinere aanbieders, of van grotere aanbieders waar de calamiteit plaatsvond op een kleine locaties of bij een kleine vakgroep, zijn van openbaarmaking uitgezonderd. Verder wordt voorzien in het eenmaal per kalenderjaar openbaar maken van een geaggregeerd overzicht van de door jeugdhulpaanbieders zelf uitgevoerde onderzoeken naar aanleiding van een calamiteitenmelding.

Artikel II

Artikel II bevat een wijziging van Artikel 8.2, onderdeel a, van het Uitvoeringsbesluit Wkkgz. In artikel 8.2 wordt opgesomd welke gegevens een verplichte melding op grond van de Wkkgz moet bevatten, naast de gegevens genoemd in artikel 8.1 van het Uitvoeringsbesluit Wkkgz. Op grond van deze wijziging moet bij de melding ook worden vermeld het totaal aantal zorgverleners dat werkzaam was bij de zorgaanbieder, op de desbetreffende locatie van de zorgaanbieder of bij de desbetreffende vakgroep van de zorgaanbieder, op de datum waarop de calamiteit heeft plaatsgevonden. Dit is van belang in verband met de uitzondering op de openbaarmaking van namen van kleine zorgaanbieders, of in geval van grotere zorgaanbieders als er sprake is van een kleine locatie of vakgroep waar de calamiteit plaatsvond. Dit aantal bij de melding opgegeven

zorgverleners is voor de IGJ leidend om vast te stellen of een uitzondering van toepassing is op het openbaar maken van de naam van de zorgaanbieder bij het openbaar maken van het calamiteitenrapport.

Met betrekking tot het aantal jeugdhulpverleners geldt *mutatis mutandis* hetzelfde als hierboven is opgemerkt over het aantal zorgverleners. Artikel 6 van de Leidraad Meldingen Jeugd zal te zijner tijd worden aangepast in die zin dat de verplichte melding van een calamiteit tevens zal omvatten het totaal aantal hulpverleners dat werkzaam is bij de aanbieder op de datum waarop de calamiteit heeft plaatsgevonden.

Artikel III

In dit artikel is geregeld dat deze wijziging van het Besluit openbaarmaking toezicht- en uitvoeringsgegevens Gezondheidswet en Jeugdwet, waarin is geregeld dat calamiteitenrapporten openbaar worden gemaakt, niet van toepassing is op het openbaar maken van calamiteitenrapporten die tot stand gekomen zijn naar aanleiding van een melding van een calamiteit die is gedaan voor de inwerkingtreding van dit besluit. Deze uitzondering voorkomt dat de IGJ de werkwijze op al lopende onderzoeken moet aanpassen wat zou leiden tot extra uitvoeringslasten.

de Minister van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport,

Hugo de Jonge

